

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Volvminibvs Comprehensvs

Tractatus de Beatitudine, de Actibus humanis, eorumque Moralitate, de
Virtutibus ac Donis, de Vitiis ac Peccatis, & de Legibus, nec-non
Dissertationem Theologicam de Probabilitate

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. I. Præmittitur quod apud omnes est certum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78232](#)

DISPUTATIO QVINTA

74

ARTICULUS PRIMUS.

*Quot, & quæ ponenda sunt dotes in anima
beata: & an illæ sint habitus vel
operationes?*

§. I.

Pramittitur quod apud omnes est certum.

Supponimus tanquam certum & indubitatum apud Theologos, in beatis dotes deberre admitti. Dos enim à Juri speritis accipitur pro dono quod sponsa datur, quando in dominum sponsi solemniter traducitur, tum in solarium matrimonii, ejusque sustentationem, tum in ornatum ipsius sponsæ, ut dicitur lege *doris* *de jure dotum*: unde cum in beatitudine sit coniunctio perpetua inter animam & Deum, & veluti spirituale quoddam connubium, recte à Theologis assignantur dotes, quasi ornamenta quadam sponsæ, alia quidem ex parte animæ, de quibus in præsenti agimus; & alia ex parte corporis, de quibus articulo sequuntur.

Dices primò: Dos secundum jura non consistet dari à parte sponsi, vel ab ipso sponso, sed à parte sponsæ: Atqui omnia dona beatitudinis dantur beatis à parte sponsi, scilicet Christi, secundum illud Jacobi 1. *Omne datum optimum, & omne donum perfectum, de sursum est descendens à Pater lumineum*: Ergo dona beatitudinis non possunt appellari dotes, per similitudinem ad matrimonium carnale.

Respondeo primò, quod licet regulariter sponsa datur à parteli suo, tamen aliquando dotatur à patre sponsi, aut ab ipso sponso, vel in pœnam, ut si ipse seduxit virginem & corruptit, ut dicitur Exod. 22. vel propter inqualitatem conditionis, ut si puella sit longe nobilior, aut junior; vel denique ex nimio affectu & amore ad sponsam, cuius paupertatem aut desolationem vult dote recreare: unde Genes. 34. Sichem ob ardente amorem erga Di-nam dixit Jacob & filii eius: *Augete dotem, & postulare munera*. Et propter hanc ultimam rationem, in beatitudine dos tribuitur animæ beatæ ab ipso sponso, sive à Christo, ob nimiam scilicet charitatem quæ eam diligit.

Secondò responderi potest cum D. Thoma in supplemento quest. 95. art. 1. ad 2. coacessia Majori negando Minorem: nam Pater sponsi, scilicet Christi, est Persona sola Patri; Pater autem sponsæ est tota Trinitas: effectus autem in creaturis ad totam pertinet Trinitatem. *Vnde hujusmodi dotes in spirituali matrimonio, proprie loquendo, magis dantur à patre sponsa, quam à patre sponsi*.

Dices secundò: Dos assignatur sponsæ & traditur sponso, ad sustinenda onera matrimonij: Atqui in matrimonio spirituali animæ ad Deum, quod incipit in via per fidem & charitatem, & consummatur in patria per claram Dei visionem, nulla sunt onera, sed potius summa jucunditas & delectatio: Ergo in eo dos assignari non debet.

Respondet D. Thomas loco citato in solutione ad 3. quod *doribus per se convenit illud quod per dores efficitur, scilicet solarium matrimonij, sed per accidens, illud quod per eas removetur, scilicet onus matrimonij quod per eas levatur; sicut gracia per se*

A competit facere justum, sed per accidens, quod impio faciat iustum. Quamvis ergo in matrimonio spirituali non sint aliqua onera, et tamen ibi summa jucunditas; & ad hanc persicendam dotes sponse conferuntur, ut felicitate delectabiliter per eas sponso conjugatur.

Addo quod, dos non assignatur solum ad sustinenda onera matrimonii, sed etiam ad decentiam & ornatum sponsæ, ut sic decenius conjungatur sponso: unde alia est dos naturalis, quæ ipsi feminis à natura tribuitur, scilicet virginitas & pudor; alia civilis, quæ confititur in bonis fortuna & divitiis: ut ergo anima beatæ exornetur & decoretur, ac decenius celestis Sponso conjungatur, debent illi assignari & conferri dotes, quando in dominum Sponsi solemniter traducuntur, & in celestem patriam introducuntur. Quærimus igitur, quot & quæ in hujusmodi dotes, & an illæ sint habitus vel operationes?

§. II.

Veraque difficultas, duplice conclusione resoluta.

Dico primò: Tres tantum sunt dotes animæ beatæ, scilicet visio, comprehensio, leuentio, & delectatio. Ita D. Thomas 1. p. qu. 12. art. 7. ad 1. & in supplemento qu. 95. citata, art. 3. & alii Theologi communiter.

Probatur conclusio ratione fundamentali,

De ratione doris tria sunt: primum est, ut solum in patria convenient: nam datus ratione matrimonii consummati & indissolubili; matrimonium autem spirituale Dei cum anima, quod hic inchoatur per fidem & charitatem, solum consummatur & redditur indissolubile in patria; adeòque solum in patria dotes sunt admittenda. Secundum est, quod ad solum Sponsum dos terminetur & referatur: matrimonium enim facit ut sponsa fiat unus spiritus cum Sponso cœlesti; atque adeò sola illa perfectio quæ cum Sponso conjungit, nomen doris meretur. Terrium est, quod eadem dos respondat solis virtutibus Theologicis: quia enim perditas solis contrahuntur sponsalia in hac vita, propterea illud Osee 2. *Sponsabo te mihi in fide*, ideo dotes matrimonium ornantes illis solum debent correspondere. Atqui (subsumo) solum tribus praeditis, visioni scilicet, comprehensioni, & delectationi, tria enumerata convenient: Ego tres tantum sunt dotes animæ beatæ &c. Minus subsumpta probatur: & in primis, quod tres enumeratae conditions, tribus praeditis convenient, patet: nam illa tria convenient animæ solum in patria; eam intime cum celesti Sponso conjungunt: & fidei, ratione claritatis correspondet visio, illiusque imperfectionem & obscuritatem excludit; comprehensio autem correspondet spei, nam per illam tenemus Deum, ad quem currebamus per spem, unde illius imperfectionem tollit; denique delectatio charitati correspondet, illiusque imperfectionem removet, quatenus objectum, quod absens per charitatem amabatur in via, fit praefens per gaudium & delectationem in patria: Ergo &c.

Quod autem nulli alteri perfectioni hæc tria competitere possint, videtur etiam manifestum: nam gratia, charitas, virtutes morales, dona spiritus